

de mekanismer, man almindeligvis bruger, når man fordeler bloktilskuddet, men fordeles mere målrettet. Det kan være hårdt at sige det, når man selv er valgt i området, men det betyder faktisk, at hovedstadsregionen får op mod 100 mio. kr. mindre af de 1,5 mia. kr., end hovedstadsregionen ville have fået, hvis man bare bevdstløst var fortsat med at bruge de omfordelingsmekanismer, vi almindeligvis bruger.

Her er der altså tale om 1,5 mia. kr., og det samme gør sig gældende på ældreområdet, hvor midlerne er fordelt efter nogle kriterier, der gør, at de i højere grad kommer de regioner til gode, som har et svagt beskatningsgrundlag, end de kommer de velstillede regioner til gode. Det er da regionalpolitik, så det basker – ikke løs snak om nogle puljer, som nogle embedsmænd i et ministerium kan sidde og fordele, men noget, der flytter noget. Det er en klar omfordeling til bedste for de svage regioner, sådan som vi har valgt at fordele pengene.

Det, at vi overhovedet har valgt at skaffe penge til fordeling, er også udtryk for et bidrag til et mere afbalanceret Danmark. Ved at slanke centralforvaltningen har vi skabt ressourcer, der kan stilles til rådighed for forbrug og arbejdspladser derude, hvor folk lever. Det betyder, at der kommer 6.000 flere offentligt ansatte i år, og det er i øvrigt også det, der betyder, at vi arbejder ud fra, at der kommer et sted mellem 4.000 og 5.000 flere offentligt ansatte i de kommende år, og at de vel at mærke kommer til at arbejde dér, hvor folk bor og lever – ude i det virkelige liv, ude i det decentrale Danmark og ikke bare på Slotsholmen og nærmeste omegn.

Så vil jeg gerne sige lidt om det spørgsmål, som jeg kan forstå, man påstår også deler vandede, nemlig den overvejelse, der skulle være i Finanstilsynet om fremover at belåne handelsværdien i stedet for genanskaffelsesværdien. Til det vil jeg gerne sige, at vi har det udgangspunkt, at vi forholder os til kendsgerninger og ikke løse overvejelser. Sådan som jeg er orienteret, pågår der i øjeblikket overvejelser i Finanstilsynet, men det er overvejelser, der ikke er tilendebragt. Når de er tilendebragt, og hvis de fører til en anbefaling af, at man fremover skal belåne handelsværdi i stedet for genanskaffelsesværdi, er det jo noget, der skal indstilles til økonomi- og erhvervsministeren, og hvis økonomi- og erhvervsministeren følger en tilkendegivelse, som altså endnu kun er under overvejelse, og det ender med, at han er enig i det, der endnu ikke er tænkt, kan det kun gennemføres i form af

ny lovgivning her i Folketinget. Det betyder altså, at alle, der har deltaget i debatten i dag på et lidt spekulativt eller måske hypotetisk grundlag, vil få rig lejlighed til at deltage i debatten igen på et oplyst grundlag og endda ikke bare få lejlighed til at deltage i debatten, men faktisk også få indflydelse på udfaldet af debatten.

Kl. 15.05

Det er jo sådan set det, der er baggrunden for, at det på dette tidspunkt måske forekommer lidt unødigt at forholde sig til denne problemstilling i en vedtagelse. Det tror jeg nu i øvrigt nok man godt kunne have talt sig til rette om, for jeg har ikke den opfattelse, at det reelt er her, vandene for alvor skilles. Jeg betragter det i hvert fald som værende uproblematisk at give det tilsagn her fra Folketingets talerstol, at regeringen naturligvis vil være meget opmærksom på det regionalpolitiske aspekt, når regeringen skal forholde sig til en anbefaling, der eventuelt måtte komme fra Finanstilsynet, ingen tvivl om det. Men lad os nu lige se, om den kommer.

Ud over det generelle tilsagn, jeg her har givet, vil jeg også gerne som den minister, der har ansvaret for at koordinere regionalpolitikken, tilkendegive, at jeg efter debatten her vil tage kontakt til økonomi- og erhvervsministeren for nærmere at diskutere dette spørgsmål, så vi er klar skulder ved skulder, havde jeg nær sagt, hvis der skulle komme en sådan anbefaling.

Stålvalseværket har også været nævnt, og det er jeg sådan set glad for. Det er selvfølgelig på en trist baggrund, men jeg er glad for, at den del af Frederiksborg Amt, som Stålvalseværket i højeste grad har som arbejdsmarkedsopland, nemlig Frederiksværk-Hundested-området, trækkes frem i denne regionalpolitiske debat. Det viser jo de nuancer, det er vigtigt at få ind i debatten, for der er jo næppe nogen, der rent overordnet ville betragte Nordsjælland, herunder Frederiksborg Amt, som en udsat region på landkortet.

Når jeg deltager i den regionale debat, også uden for Folketingssalen i mere folkelige rammer som forsamlingshuse og andre steder, tegnes der almindeligvis et billede af, at hele hovedstadsregionen, dvs. HT-området, flyder i mælk og honning, og det er et billede, vi sådan set skal have gjort op med, præcis af samme grund, som jeg sagde før: man kan ikke bare uden videre tage alle de tiltag, der er i gang i det jysk-fynske område på erhvervsområdet, og sige, at de regionalpolitisk er enormt vigtige. I Århus har de det altså ikke sværere end svært, og præcis på samme måde kan man selvfølgelig